

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ**Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ****ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΈΛΕΓΧΟΥ**Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ ... **5600**Ημερο. Καταθέσεως: **17-12-14****ΕΡΩΤΗΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ****ΘΕΜΑ: «Ανάγκη για ανάπτυξη μέσω της στήριξης, πάση θυσία, των ελληνικών οικογενειών»**

Όλοι έχουμε συνηθίσει να σκεπτόμαστε την οικογένεια ως πηγή ασφάλειας. Είναι το πρώτο «σχολείο» των παιδιών μας, αλλά και το καταφύγιο από μια δύσκολη καθημερινότητα. Η επόμενη, στη σειρά, βεβαιότητα που έχουμε, πέρα από την οικογένειά μας, είναι το κράτος, ως θεματοφύλακας της κοινής μας γλώσσας, της ιστορικής μας συνείδησης, της θρησκείας μας, των αξιών που κάνουν την κοινωνία μας ανθρώπινη. Και δεν είναι καθόλου περίεργο, ότι μιλάμε για την εθνική μας κοινότητα, όπως μιλάμε για την οικογένεια μας: έχουμε μια μητέρα πατρίδα, αλλά και πατέρες του έθνους. Είμαστε παιδιά της Ελλάδας, με κοινή πολιτιστική κληρονομιά.

Ένας λόγος που βιώνουμε τραυματικά την κρίση, κατά τη γνώμη μας, είναι ότι έχουν πληγεί οι ως άνω βασικές βεβαιότητες. Κάθε γονέας στην ελληνική κοινωνία πασχίζει με τα διαθέσιμα εισοδήματα της οικογένειας να «τα φέρει βόλτα», να παράσχει στα παιδιά του ό, τι περισσότερο μπορεί: ξένες γλώσσες, φροντιστήρια, στέγη, με άλλα λόγια ό, τι είχε μάθει η μέση ελληνική οικογένεια να θεωρεί αυτονόητο.

Όμως, η κρίση έθεσε νέες δοκιμασίες στους εργαζόμενους γονείς. Η κρατική στήριξη, ο δημόσιος παιδικός σταθμός, το ολοήμερο σχολείο, ο εκσυγχρονισμός του θεσμού της γονικής άδειας δεν επαρκούν για να δώσουν διέξοδο στον εργαζόμενο γονέα. Η ίδια η γονική ιδιότητα, συχνά, δεν μπορεί να συμβιβαστεί με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας, όσο η έννοια της καριέρας μεταλλάσσεται, απαιτώντας διά βίου μάθηση, ευελιξία και διαρκή προσαρμογή στην αλλαγή, όσο περισσότεροι υποψήφιοι συναγωνίζονται για λιγότερες θέσεις εργασίας.

Ταυτόχρονα, το οικογενειακό περιβάλλον έχει χάσει τη δυνατότητα να «απορροφά» τους κραδασμούς, να αντέχει στις αντιξοότητες και στα απρόβλεπτα. Έχει χάσει το πολύτιμο στήριγμα του παππού και της γιαγιάς, καθώς η αστυφιλία, η επιμήκυνση του εργασιακού βίου αλλά και τα ήθη της πυρηνικής οικογένειας έχουν κυριαρχήσει στην ελληνική κοινωνία.

Αφήνοντας, συχνά, στο περιθώριο την τρίτη ηλικία, θέτουμε εκτός της οικογενειακής ζωής μια σημαντική πηγή ασφάλειας και σταθερότητας. Χάνουμε τον κρίκο, που μας συνδέει με το «χθες» αλλά και μια ανεκτίμητη πηγή γνώσης, οικογενειακής και προσωπικής συνοχής. Ας μην ξεχνάμε, ότι πολλά σπιτικά, σε δύσκολες στιγμές, επιβίωσαν -και επιβιώνουν ακόμη- με την οικονομική στήριξη από τη σύνταξη του παππού και της γιαγιάς.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο, που με το πέρασμα των χρόνων, η ελληνική οικογένεια έχει συρρικνωθεί αριθμητικά, στο ελάχιστο δυνατόν. Οι τρίτεκνες οικογένειες αναγνωρίστηκαν ως «πολύτεκνες», γεγονός δόκιμο, εάν συνυπολογίσει κανείς, ότι ήδη από τη δεκαετία του 1990, η Ελλάδα είχε έναν από τους χαμηλότερους δείκτες δημογραφικής αναπλήρωσης στην Ευρώπη. Στην Ελλάδα, από το 2009 έως το 2013, οι γεννήσεις παιδιών μειώθηκαν κατά 22% ή 55.000 παιδιά.

Το τελευταίο φαινόμενο είναι η κορυφή του παγόβουνου μιας άλλης εθνικής κρίσης, που φέρνει το δημογραφικό και μας δείχνει, ότι η ελληνική κοινωνία έχει χάσει την πίστη της στον πλέον βασικό θεσμό: την οικογένεια. Όμως, για να μπορέσει κανείς να σχεδιάσει ξανά το μέλλον, για να δώσει περιεχόμενο και όραμα στην προσπάθεια για ανάπτυξη, χρειάζεται να εξαντλήσει τα περιθώριά του για να αναβιώσουν και να επανέλθουν οι πιο βαθιές και βασικές βεβαιούτητες.

Τέλος, οφείλουμε να υπενθυμίσουμε, ότι στη Γερμανία υπάρχει υπουργός Οικογένειας όπως και σε άλλες πολλές χώρες.

Επειδή τη δυνατότητα για δρομολόγηση του κατάλληλου συνδυασμού ενεργειών προς επανάκαμψη των παραπάνω βασικών βεβαιοτήτων έχει κατεξοχήν το Κράτος μας.

Επειδή η στήριξη της οικογένειας, αναμφίβολα, προέχει ως εθνική προτεραιότητα, ώστε να ακολουθήσει, σε επόμενο στάδιο, η πίστη και εμπιστοσύνη των πολιτών στο κράτος.

Επειδή η μη στήριξη της οικογένειας, με δεδομένο το προηγούμενο κοινωνικού χαρακτήρα αδιαμφισβήτητο ιστορικά «αξίωμα», αποτελεί εγκληματική παράλειψη των όποιων ιθυνόντων της πολιτικής εξουσίας σε δημοκρατικά καθεστώτα, προκειμένου να εξασφαλίζονται η κοινωνική συνοχή και η συνέχεια του ίδιου του Κράτους.

Επειδή η σαφέστατα παρατηρούμενη δημογραφική κάμψη του ελληνικού πληθυσμού, κατά τα τελευταία έτη, έχει συγκεκριμένες αιτίες, που σχετίζονται με μια εντελώς ανθελληνικού τύπου διαχείριση των «του οίκου μας» από πολιτικές ηγεσίες, οι οποίες αρκούνται στην απλή υλοποίηση εντολών ξένων παραγόντων.

Επειδή η μάνα, η οικογένεια, οφείλει να είναι από τις προτεραιότητες για την κυβέρνηση και πρέπει να βρει στήριξη από το σύνολο των υπουργείων (Οικονομικών, Υγείας, Παιδείας, Πολιτισμού) και από το σύνολο της Βουλής.

Επειδή είναι αναγκαία τα επιδόματα και να υπάρχουν κοινωνικές ενισχύσεις, μαζί και η αλλαγή νοοτροπίας και αντιμετώπισης της μητέρας σε κάθε τομέα κοινωνικής δράσης.

Επειδή τα νέα ζευγάρια αδυνατούν να καλύψουν τις οικονομικές υποχρεώσεις τους, με αποτέλεσμα να συναντούμε πολλά διαζύγια και τεράστιες φοβίες στη δημιουργία οικογένειας, ενώ η Πολιτεία απουσιάζει σε όλες τις βαθμίδες κάθε πρόληψης και θετικής δράσης με περίτεχνες δικαιολογίες.

Επειδή το Κράτος πρέπει να αποκτήσει κοινωνικό πρόσωπο με πολλές ευαισθησίες και να στηρίξει το θεσμό της οικογένειας.

Επειδή μέχρι εχθές η γενοκτονία των Ελλήνων ήταν ένα σενάριο, ενώ από σήμερα είναι πραγματικότητα, όπως δείχνουν οι αριθμοί.

Επειδή με αφορμή την "σικέ" κρίση επιβλήθηκαν από τους ξένους εντολοδόχους νέα μέτρα αποτροπής γεννήσεων, κυνηγήθηκαν οι πολύτεκνοι και στοχοποιήθηκαν, ως παράδειγμα προς αποφυγή.

Επειδή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στήριζε μέχρι πρόσφατα σταθερά την αρχική πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για αύξηση των πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και των προγραμμάτων που το συνοδεύουν, τόσο για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, όσο και για την παροχή περισσότερων ευκαιριών στους νέους, προκειμένου να "πατήσουν στα πόδια τους" και να χτίσουν τη δική τους οικογένεια.

Ερωτάσθε:

1. Με δεδομένη την παραπάνω αναφερόμενη «δημογραφική βόμβα» να εκρήγνυται ήδη προς ζημία του κράτους μας, θα λάβετε έκτακτου χαρακτήρα μέρα προς ενίσχυση του οικογενειακού εισοδήματος εκείνων των ελληνικών οικογενειών, που είτε έχουν άνεργο κηδεμόνα στους κόλπους τους, είτε λόγω πολυτεκνίας, έχουν ανάγκη οικονομικής στήριξης μέσω επιδομάτων;
2. Η αναστολή της καταναλωτικής δύναμης των ελληνικών οικογενειών δεν αποτελεί δεύτερη βόμβα στα θεμέλια της οικονομικής ανάπτυξης της πατρίδας μας, έτσι ώστε να καθίσταται απόλυτη ανάγκη να περιφρουρηθεί με νομοθετική πρωτοβουλία ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα των οικογενειών, οριζόμενο από συμβατές με την πραγματικότητα αποτιμήσεις κόστους μιας αξιοπρεπούς ζωής των μελών της κάθε οικογένειας, ανάλογα με το μέγεθός της;
3. Θα νομοθετήσετε διαδικασίες ελάφρυνσης ή ρύθμισης των όποιων υφιστάμενων δημοσιονομικών ή δανειακών βαρών των ελληνικών οικογενειών, με προσαρμογή αυτών σε επίπεδα μη υπέρβασης εκείνου του ποσοστού πλαφόν, που θα διασφαλίζει ένα minimum επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης των ως άνω οικογενειών, υπό πραγματικούς όρους;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του
Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος